da neist tundagi. Pärrast näggin teist puhko, et ühhest körrest seitse jämmedat wiljapead töusid, ja nende järrele töusid seitse penikest ja pallawast ärrakörwend pead, mis need seitse täit wilja-pead ärraneelsid.

Josep selletas kunninga Warao unnenäud sedda wisi ärra: Egiptuse-male tullewad nüüd järges seitse önnistud ja head wiljaaastat; agga nende järrel äppardab pöld ja tullewad seitse nälja-aastat. Katsko nüüd Warao ennesele ühhe möistliko ja targa mehhe, kes neil önnistud aastail wilja koggub ja kokkopanneb nälja-aia tarbeks. Warao arwas sedda meest Josepist ennesest sawad; ja nenda sai siis se, kes hilja aego tornis wangi pölwes olli, ühhe korraga ni sureks mehheks, kedda köik Egiptuse-ma kartis ja austas.

Josep olli neil rohke wilja aastail ni palju wilja kokkopannud, et sedda arwamata olli. Nüüd tullid need wilja äpparduse aastad kätte, mitte ükspäinis Egiptuse, waid ka köige maile seal ümberkaudo. Majjal ei teadnud rahwas ühtigi selle wasto tagga warraks hoida, ja tullid pea köigilt poolt Egiptuse-male wilja ostma.

Kui awwatleb sind ilma lust,
Siis pölga lihha himmustust,
Et kiusatuses olleks tru
So kässi, jalg, meel, mötte, su;
Kes karsk ja kassin norel eal,
Sel on, au, röom on siin ja seal.

(Järg jääb tullewaks aastaks.)

Magnet.

Üht kuulsat arsti, Wabritsius Hildanus, kutsuti ühhe-seppa jure, kellele wili-purro silma läinud. Kül tohter katsus iggapiddi sedda ränka silmast wäljasada, agga ei saand egga saand, ja läks siis kurwa ja öiete pahha melega kojjo. Temma praua märkas, et temmal middagi süddame peal kippitses, ja pallus tedda lahkeste ennesele üttelda, mis tedda piddi waewama. Räkis hea mees tem-